

Verzetje

WTC Zijtaart

Juli 2016

Colofon

Redactie:

André van de Nieuwenhof
Annie van de Nieuwenhof

Samenstelling en lay-out:

Annie van de Nieuwenhof

Tekstbijdrage:

Harrie Wolfs
Dirck van der Linden
Wim Vissers
Tines Mannes
Willie Barten
Pieter van Dijk
Pim Kolsteeg
Piet van den Tillaart
Annie van de Nieuwenhof

E-mail:

Secretariaat: secretaris@wtcijtaart.nl
Penningmeester: penningmeester@wtcijtaart.nl

Bestuur:

Dirck van der Linden	voorzitter	0413-851636
René Looman	secretaris	073-5498264
Pim Kolsteeg	penningmeester	0413-363335
Hans van Dinter	lid	0413-350058
Annie van de Nieuwenhof	lid	0413-367351

Belangrijke nummers:

Café Zaal Kleijngeld	clubhuis	0413-363638
Ad van de Acker	zaterdagtochten	0413-341904
Maria van Tiel	kleding	0413-340563
	Volgauto	06-57121394
Bank	NL38RABO0160803934	
NTFU code		111 0 67
Kamer van Koophandel	dossiernummer	40 21 75 66

Inhoud.

Colofon

Voorwoord

Discussie over sportieve fietsers

Bedrijfsbezoek

Lekrijden bedankt!

De Dommel

Op de twaalf

Venijn zit in de staart

Spanjereis 2016

De pen

Geportretteerd

Jeugd Fietscross

Den Effer

Op het caféterras

Zijtaart-Oskarshamn-Zijtaart

Dirck vd Linden

Dirck vd Linden

Annie vd Nieuwenhof

Pim Kolsteeg

Wim Vissers

Tines Mannes

Harrie Wolfs

Annie vd Nieuwenhof

Willie Barten

Annie vd Nieuwenhof

Pieter van Dijk

Harrie Wolfs

Harrie Wolfs

Piet vd Tillaart

Beste clubleden,

En daar is die alweer de voor het grotendeels digitale en uiteraard voor de liefhebbers een gedrukt exemplaar van de zomereditie van ons mooie clubblad. We hebben inmiddels alweer diverse zaterdag- en zondagtochten achter de rug. De zondagtochten worden weer zeer goed bezocht en keurig verzorgd zijn door de diverse uitzetters en toerleiders, mijn dank hiervoor. De zaterdagtochten zouden wat drukker bezocht mogen worden, zodat er in meerdere groepen gereden kan worden. We zijn heel blij dat we ook een groot aantal nieuwe leden bij zowel de dames als de heren mogen verwelkomen. Zoals op onze Algemene Ledenvergadering al aangegeven is, zou het praktischer zijn als er een groep tussen de A en B groep zou komen. Inmiddels zijn er al reacties gekomen vanuit de club dat dit initiatief waarschijnlijk rond de zomervakantie opgepikt gaat worden. Zo gauw we hier meer vorm aan hebben gegeven, informeren wij jullie hierover.

We hebben inmiddels enkele activiteiten achter de rug. De Klaver van Brabant is wederom goed verlopen. In Asten werden we gastvrij door TWC-Asten ontvangen. De Kleijngeld Gezinsfietsstocht, die gelijktijdig georganiseerd wordt, had dit jaar weer een mooie opkomst. Al met al een mooie zonnige dag om op terug te kijken! De organisatie was in handen van Hans van Dinter en mede organisatoren, dank hiervoor.

De kermiszaterdag, 28 mei, is de 33ste Rabobank Jeugdfietscross verreden. Het was deze dag zeer mooi weer en er hing een gezellige sfeer op het terrein van Stichting Ruitersport, wat voor deze gelegenheid omgetoerd was tot een ware fietscrossbaan. Al met al een geweldige dag voor de jeugd. Wederom weer een 80 deelnemers, waarbij het vermeldingswaardig is, dat er steeds meer kinderen en kleinkinderen van onze clubleden meedoen. Ik wil Pieter van Dijk en André van Zutphen, samen met een heel team van vrijwilligers, bedanken voor de organisatie! Goed gedaan allemaal.

Op zondag 19 juni wordt in Zijtaart de 29de editie van de jaarlijkse braderie Zijtaart Biedt Meer georganiseerd. Zoals voorgaande jaren bemanen we weer enkele kassa's en regelen we het parkeren, wat weer een welkome bijdrage voor de clubkas oplevert. Ik wil graag Tiny Vissers bedanken voor de organisatie hiervan en iedereen, die bij deze activiteit zijn steentje bijgedragen heeft.

Degene, dit tekst of foto's op de site willen plaatsen, kan deze mailen naar info@wtczijtaart.nl

Op sociaal media zijn we ook te vinden, namelijk op **FACEBOOK** onder de naam **WTC-ZIJTAART** of op **STRAVA**.

Heb je ook een Strava-account, meld je dan ook aan bij de groep **WTC-ZIJTAART**.

En dan hebben we nog **CycleWe**; hier kun je je ook aanmelden voor de groep **WTC-ZIJTAART**.

Allemaal leuke mogelijkheden zonder kosten of verdere verplichtingen.

Dan rest mij nog de redactie van Ons Verzetje te bedanken voor weer een keurig verzorgde uitgave.

Verder wil ik iedereen deze vakantieperiode een hele fijne tijd met mooi weer toe wensen.

Tot ziens, jullie voorzitter,

Dirck van der Linden

De discussie over de Sportieve Fietzers is weer gestart (*Brabants Dagblad 30-04-2016*)

Voor de groep wielrenners: nee, het is echt geen koers.

Het kan best, wielrenners en gewoon verkeer zonder problemen over hetzelfde asfalt laten rijden. Hier wat tips.

Het is lente en dat betekent traditiegetrouw de start van het jachtseizoen op de recreatieve wielrenner. Dit jaar vakkundig en met een fors dreigende toon geopend door het Openbaar Ministerie: "Houd je aan de verkeersregels". Automobilisten, en met name berijders van stadsfietsen, (ik noem ze hier de gewone fietser) hebben last van de (groepen) sportievelingen, die op hun dunne bandjes over de wegen en fietspaden racen. En vice versa. Zolang een apart fietspad voor de wielrenners een utopie is, zullen we toch met z'n allen door één deur moeten. Of in dit geval: over dezelfde weg. Daarom hier de handleiding "Hoe wielrenners en ander verkeer hand-in-hand gaan".

A. Wie is dat eigenlijk, die ander? Of: leer elkaar kennen (1)

Voor de gewone fietser: een racefiets is niet gemaakt om vijftien kilometer per uur mee te rijden (jullie gemiddelde snelheid). Op zo'n ding wil je hard gaan. Sterker, met vijftien per uur is de kans aanzienlijk dat je je evenwicht verliest. De eenzame fietser, zoals ik, rijdt zo'n 30 km/h. De groepen halen met gemak de 40 per uur.

Voor de wielrenner: no way dat de gewone fietser net zo snel rijdt als jij. Tenzij er een motor in de fiets zit.

Voor de automobilist: zie je een wielrenner naderen, probeer zijn snelheid eens in te schatten. Train je daarin. Wedden dat je de volgende keer niet zo schrikt.

B. Wie is dat eigenlijk, die ander? Of: leer elkaar kennen (2)

Voor de gewone fietser: een wielrenner (ons land telt zo'n 800.000 sportieve fietsers) wielrent omdat hij zich op zijn fiets kan uitleven, zoals een tennisser zijn energie kwijt kan in de ballen die hij slaat en de hardloper in de kilometers die hij rent. Waar jij op zondag op je tweewieler zit te genieten van de omgeving, wil een wielrenner trainen.

Voor de wielrenner: niet iedereen op een fiets werkt aan zijn conditie.

C. Denk na (1)

Voor de wielrenners, die in groepen rijden: nee het is geen KOERS. Nee, er is geen kopgroep ontsnapt, geen finish en geen gele trui voor wie het eerste thuis is. Je rijdt geen Tour de France.

Voor de gewone fietser: dat mag je best eens tegen die wielrenners zeggen. Kijk hoe ze reageren, dan kun je lachen.

D. Houd je aan de regels

Voor de wielrenner: het is een cliché van het OM, maar het cliché van clichés is dat ze doorgaans waar zijn. Rijd dus niet door rood, pak geen voorrang op een kruising waar je dat niet hebt. De gewone fietser en de automobilist verwachten dat niet.

Voor de gewone fietser: onlangs reed ik op een heel breed fietspad in Den Bosch. Voor mij reden twee vrouwen in dezelfde richting, van de andere kant kwam een fietser mij en de twee vrouwen tegemoet. Ik remde ruimschoots van tevoren, wachtte op de tegenligger en zette daarna mijn inhaalmanoeuvre in. Wat denk je dat de buitenste van de twee vrouwen deed? Ze week zonder te kijken naar links en duwde me bijna de berm in. Ze week onnodig uit, er lag niks op het fietspad en haar metgezel reed nog altijd strak langs de rand van het pad, aan de goede kant. Gewone fietser, op het niet rechts aanhouden staat ook voor jou een boeten van 90 euro.

E. Denk na (2)

Voor de gewone fietser: ik zie ze vaker. De gewone fietser, die zonder te kijken, zonder zelfs maar een blik te geven van wat het verkeer om hem heen doet, ineens naar links of naar rechts stuurt. Kijk even over je schouder, steek een hand uit. Het lijkt iets braafs uit de jaren '50, maar het helpt zoveel.

Voor de wielrenner: er is geen enkele maar dan ook geen enkele reden om door rood te rijden. Jullie moeten op maandag ook gewoon weer op jullie werk verschijnen. Doe asjeblieft in één stuk en niet zoals ruim 5.000 mede-wielrenners die in 2015 op de spoedeisende hulp belandden.

F. Bel

Voor de wielrenner: een fietsbel kost een paar euro. De boete voor het niet hebben van zo'n ding is 35 euro. Als je er een hebt, gebruik hem dan vervolgens ook. Denk eraan, je gaat sneller en een racefiets maakt amper geluid. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat anderen van je kunnen schrikken. En bellen klinkt een stuk vriendelijker dan schreeuwen.

Voor de puristen onder de wielrenners die vinden dat een bel niet op een racefiets hoort: je rijdt geen Tour de France.

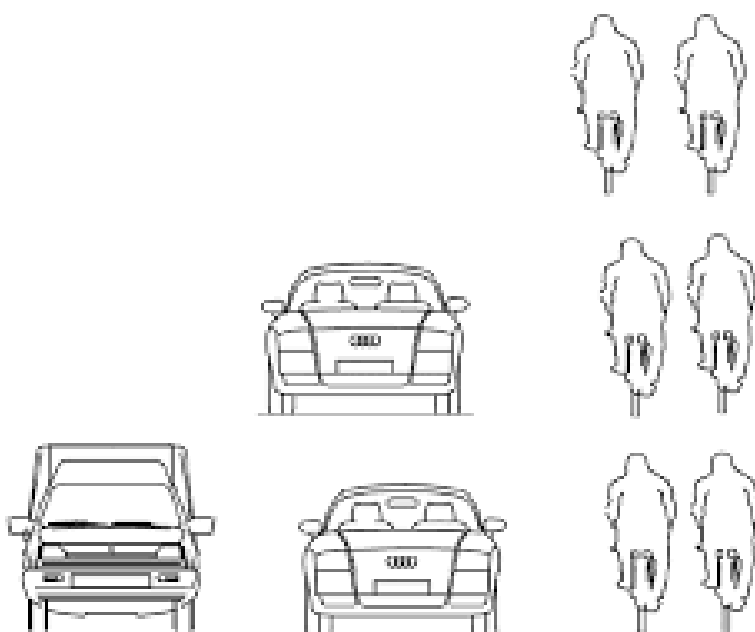
Voor de gewone fietser: hoor je een fietsbel, trek dan niet ineens van schrik aan je stuur, zoals dat grietje van een jaar of dertien dat ik onlangs wilde passeren. Er komt slechts een fietser aan. Blijf kalm, blijf doorfietsen, schuif een beetje op naar rechts en probeer over je schouder te kijken om te zien wat voor fietser nadert.

G. Denk na (3)

Voor de wielrenner die in een groep rijden: als je nou denkt, voor dit fietspad gaan we wellicht te snel, wijk dan uit naar de rijbaan. In België is dat overigens voor groepen van meer dan vijftien fietsers verplicht. Sterker, probeer zoveel mogelijk fietspaden te vermijden. Ons land telt genoeg polderwegen waar je je snelheidsrecord kunt verbeteren. Of ga anders op een wielervedbaan rijden.

Aan hen, waarbij een wielrenner als een rode lap op een stier werkt: zoek hulp, je hebt waarschijnlijk meer psychische problemen.

Tot slot: dit advies klinkt wat hippie-achtig: houd rekening met elkaar. Laat de gewone fietser genieten van zijn gewone fietstocht, de wielrenner van zijn snelle kilometers en gebruik je verstand. Wedden dat dat een stuk relaxter fietst, voor alle partijen?

Garage vd Heijden Zijtaart.

19 april 2016.

Teun heet ons, ook namens Mari en Phil, Anne en Mimi, hartelijk welkom in hun prachtige garage.

Mari vertelt over hoe zijn vader het bedrijf lang geleden is begonnen. Hij neemt ons mee op een kleine tijdreis en laat aan de hand van foto's en bepaalde gebeurtenissen zien en horen hoe een klein bedrijf met paardenwagens en brommers uitgegroeid is tot het allround bedrijf zoals het nu is.

Als het gaat om auto's kunnen mensen hier voor bijna alles terecht: er worden zowel nieuwe als gebruikte auto's verkocht. Ook worden er apk's uitgevoerd, storingen opgelost en er wordt onderhoud uitgevoerd. Banden worden vervangen, schade wordt hersteld en defecte airco-systemen worden hersteld. Overdag zijn ze bereikbaar voor telefonisch consult.

Ook voor autoverzekeringen kun je bij vd Heijden terecht.

Er wordt gemiddeld met zo'n 14 mannen en vrouwen gewerkt. Er zijn 2 mannen bezig in de schade, er is er een die een paar dagen in de week alles schoon houdt. 5 monteurs en een leerling in de werkplaats; een Phil die nog

altijd het één en ander doet en Mari, die eik eik, ook nog niet gemist kan worden. Hij verkoopt en poetst zo af en toe nog een auto. Anne is een kei in boekhouden en het financieel draaiend houden van het bedrijf.

Mimi doet, naast het werken aan de receptie, de ondersteuning op de verkoop, het maken en plaatsen van foto's van occasions en het bijhouden van alle internetzaken zoals facebook, e-mail en de internetsite. Teun leidt dit alles in goede banen; stuurt de jongens aan, doet het voorwerk m.b.t. de reparaties, regelt de onderdelen en verkoopt tussen neus en lippen door ook nog eens een auto.

Het bedrijf groeit nog ieder jaar in het aantal apk's, in de afzet van olie en banden en de verkoop van auto's. Ook de huisvesting lijkt ondanks diverse verbouwingen soms weer te klein; het is niet meer in te denken dat we het een paar jaar geleden nog deden met één telefoonlijn, drie computers en 200 vierkante meter minder onderdak.

Kortom een bedrijf om trots op te zijn.

Het gezelschap wordt in 3 groepen verdeeld:

- kantoor en verkoop;
- werkplaats;
- schadeafdeling.

Toekomstgericht door: scholing, E-drive, wetgeving en onafhankelijkheid door goede samenwerking.

Na afloop bedankt Pim Kolsteeg de familie vd Heijden namens het bestuur en leden van WTC Zijtaart.

Lekrijden, bedankt!

Het blijft altijd vervelend, of leuk, als er lek gereden wordt. Mooi weer en je zit er bijna doorheen dan is het heerlijk. Regen, kou, slecht gehumeurde medefietsers dan is het echt niet leuk.

Grootste voordeel van zelf lekrijden is dat er altijd hulp is. Vaak staat degene die lek rijdt gezellig toe te kijken hoe een ander het werk doet. Ben je gehandicapt, zoals ondergetekende, met een aardige groep om je heen dan hoef je alleen je reserve band uit het tasje te halen en dat is het dan. Waarvoor uit de grond van mijn hart DANK.

Hoe kan het echter dat het vaak dezelfde persoon is die na een lekke band in de twee weken daarna weer lek rijdt. Licht dat aan het feit dat de band niet goed nagekeken is, dat de buitenband toch slecht en poreus geworden is. De fabrikanten menen vaak dat het daar niet aan ligt, want als je de prijzen ziet, de antilekrijlagen (leuk woord voor scrabble) en alle re-

search die erin gestoken wordt dan kun je bijna niet meer lekrijden. Toch zie je dat patroon nog regelmatig terug.

Dan zijn er altijd nog meer factoren waar over gesproken kan worden. Dan gaat het met name over wie er helpt. Laat mij daarom dit stuk wijden aan het uitspreken van een groot dankwoord aan de helpers. Vaak zijn het dezelfde personen die helpen, die hun 'luchtpatroon' ter beschikking stellen, hun pompje of hun eigen binnenband (al eerder lek gereden of gewoon geen reserve band bij) die altijd vieze handen hieraan overhouden etc. Dit club gevoel is een heel belangrijk aspect en wat zwaar onder gewaardeerd wordt. Gelukkig wordt het uitspreken van dank doorspekt met cynische opmerkingen. Hier zou je een boek over vol kunnen schrijven. Wat wel tot opmerkingen leidt is het feit of de binnenband al eerder lek is geweest of niet. Hoe je het ook wend of keert, geplakte banden geven problemen.

Terug echter naar de het dankwoord: Graag wil ik eenieder die ooit geholpen heeft met een lekke band wisselen bedanken voor alle support en snelheid van handelen, zodat het oponthoud tot een minimum beperkt blijft en we weer kilometers weg kunnen tikken.

Pim Kolsteeg

De Dommel.

Als gepensioneerde moet je opletten dat je niet in een gat valt. Nou, dat probeer ik te vermijden. Om mijn tijd een beetje nuttig op te vullen heb ik daarom de pen gepakt.

In de Vissers familie (waar ik er een-tje van ben) zeggen ze: geef onze Wim maar een landkaart van Brabant en je bent hem uren kwijt.

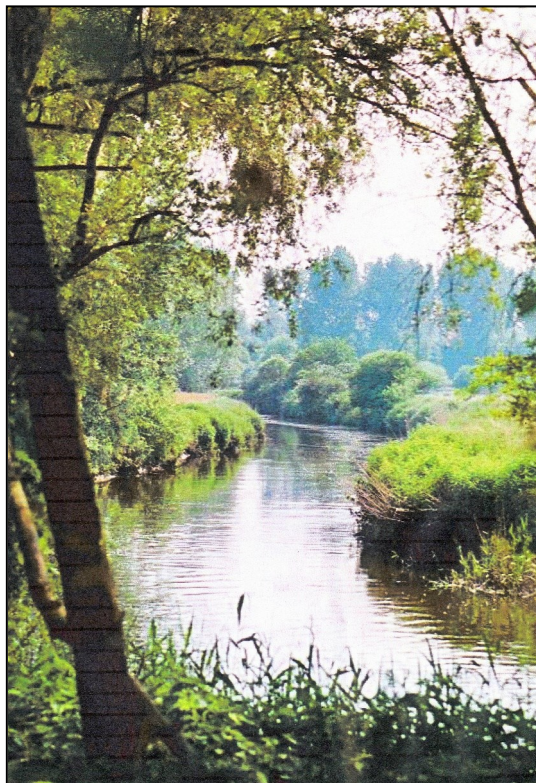
Dat klopt.

Als fanatiek toerfietser zet ik voor WTC Zijtaart vele toertochten uit in ons mooie Brabant.

Daarbij passeren we natuurlijk ook de Brabantse rivieren

Zoals de Aa en de Dommel.

Als eerste heb ik wat bijzonderheden op gezocht over de Dommel, de Aa komt later. De Dommel, het riviertje dat wij tijdens onze fietstochten vaak passeren.

De Dommel ontspringt op de Donderslagse Heide, ten zuiden van het Belgische plaatsje Peer. Het verval vanaf Peer tot Den Bosch is 75 meter. Zij begint als een heel klein stroompje en verandert langzaam van een meanderend beekje naar een rivier. In zijn 105 km lange traject wordt zij gevoed door o.a. de Keersop, de kleine Dommel, de Beerze de Tongelreep en de Esche stroom. Bij Den Bosch komen de Dommel en de Aa samen, vanaf daar vormen zij de Dieze en monden ten noorden van den Bosch uit in de Maas.

In de Romeinse tijd was de Dommel een belangrijke rivier. Omdat de wegen in Brabant destijds bij regen slecht en bijna onbegaanbaar waren gebruikte men de Dommel om materialen en goederen van b.v. Den Bosch naar Eindhoven en andersom te vervoeren (stuwen en watermolens waren er in die tijd nog niet). Belangrijke Romeinse bodemvondsten in het gebied van het Dommeldal bewijzen dat. In Esch vond men 7 Romeinse graven, bij Den Halder (St Michielsgestel) grote muntschatten (5000).

Het water van de Dommel en van de Aa fungeerden vroeger zowel als riool als stadsgracht rondom en in Den Bosch. Bovendien beschermde het water Den Bosch tegen potentiële vijanden, maar het bezorgde daardoor ook veel overlast. De Maas, de Aa en De Dommel zorgden bij voortdurende regenval voor waters noden.

Daarom werd in de 14de eeuw besloten om de hele stad op te hogen. Hele Bossche wijken werden afgebroken en herbouwd. Voorheen liep men in Den Bosch náást de Dieze; na de ophoging lag de Dieze meters lager.

Zo ligt de vloer van de oude Sint-Jan ongeveer 2 meter lager dan de huidige vloer. In 1874 wilde men aan de zuidkant de stadsmuren wegens uitbreiding afbreken, maar deskundigen waarschuwde de gemeente, men was bang dat hele stadsdelen daardoor zouden kunnen wegzakken. Daardoor heeft men thans vanaf de oude stadswal een prachtig uitzicht over het Bossche Broek.

Maar ik dwaal af met mijn verhaal, daarom weer terug naar de Dommel. In briefstukken uit de 8ste eeuw is sprake van aan st Willibrord geschonken bezittingen gelegen aan de "Dudmale" (Dommel). Afgeleid van "dud" = moeras.

Tussen de 11de en de 16de eeuw lagen aan de Dommel maar liefst 32 watermolens die samen door de vele stuwen, tot ergernis van de boeren, voor heel wat wateroverlast zorgden. Hun vee konden ze nog wel tijdig op het droge brengen maar het hooi en koren werden rot. In 1528 werd door Karel V een reglement in het leven geroepen waaraan "mulders" zich moesten houden. In 1925 kocht "Waterschap de Dommel" om erger te voorkomen de stuwrechten op van de Kasterense watermolen bij Liempde.

Het Waterschap draagt de zorg voor de waterkwaliteit in de dommel door het rioolwater middels 8 waterzuiveringsinstallaties te zuiveren voor het geloosd wordt in de rivier.

Sinds 1970 proberen zowel Brabants-landschap, Natuurmonumenten als Staatsbosbeheer tussen Boxtel en st Oedenrode beekdalreservaten langs de Dommel te kopen of te verkrijgen.

Centraal ligt daarbij het uit de 17de eeuw stammende "Groot Duyfhuys" bij Kasteren, (Liempde), een boerderij met herenkamer, tussen 1970 en 1980 geheel gerestaureerd. In 1998, werd het "Groot Duyfhuys" samen met de uit 1661 daterende duiventoren aangekocht door stichting Het Brabantslandschap.

Duifhuizen waren vanaf de 13de eeuw een recht voor de adel en de hogere geestelijkheid. Een duiventoren verhoogde het aanzien van de bezitter. De duifhuizen zijn dan ook alleen te vinden bij landgoederen van enige omvang.

Groot Duyfhuys met duiventoren op Kasteren

Om marters uit de toren te weren werd later bij deze toren een marterrand aangebracht zodat de marters de nesten van de duiven niet meer konden bereiken

(zie foto). De volwassen duiven werden geslacht en op de markt in Boxtel en Den Bosch verkocht.

Niet ver van "Duyfhuys" met zijn duiventoren was vroeger een kortere weg naar de Liempdse kerk. Over de Dommel was een kabel gespannen waar men zich op een houtenvlot naar de overkant kon trekken om zo ter kerke te gaan. Enkele jaren geleden heeft men het "St Janspontje" genoemd naar de Liempdse patroonheilige "Sint Jans onthoofding") weer in eer herstelt.

Het Dommeldal tussen Boxtel en St Oedenrode bestaat uit beemden (laag gelegen wei en hooilanden) verder van de beek af liggen op hogere gronden "bolle akkers" die al eeuwen in gebruik zijn. De ijsvogel graaft in de steile beekoevers van de Dommel zijn nestholte. Waar de oude meanders zijn verland en vervolgens uitgeturfd ontstonden zogenaam-

de moerkuilen die later door overstromingen met vervuild Dommelwater vervuigden, wat weer gunstig was voor een diversiteit aan andere plantensoorten. Het Dommelbeekdal met zijn kleinschalige akkers omzoomd door houtwallen, houtsingels en heggen, is een lust voor het oog, er staan zeer oude bomen tussen. In het beekdal leven verschillende kleine dieren, het is daardoor een ideaal jachtgebied voor de buizerd en de kerkuil, de uilen maken in de nabijheid van de rivier hun nesten in boerderijen en schuren. Ook oeverzwaluwen maken hun nesten in de steile

oevers. Sterk meanderend bereikt de Dommel Kasteren.

Maar eerst nog even terug om het verhaal compleet te maken.

Stroomopwaarts doet de Dommel namelijk eerst St Oedenrode aan.

Sint Oedenrode draagt met recht de titel "het groene hart

van de Meierij van 's Hertogenbosch".

Het is c.a. 500 na Christus ontstaan op een hogere plek aan de Dommel. En daardoor een van de oudere plaatsen in Peelland.

De nederzetting groeide in korte tijd uit tot een belangrijke plaats in de Meierij. Vanaf 1231 was St Oedenrode de hoofdstad van Peelland en kreeg het stadsrechten. Het dorp is ontstaan uit twee Nederzettingen: een op de linker oever "Rode" en een op de rechter oever "Eerschot".

In Rode staat aan de linker oever kasteel Dommelrode (foto boven). Oorspronkelijk heette het "De Bocht" waarschijnlijk omdat het in een bocht van de Dommel lag.

In Eerschot staat aan de Dommel sinds 1444 (de Knoptoren). Ondanks dat op 9 november 1800 tijdens een zware storm de toren zijn knop verloor en is vervangen door een lantaarn op de spits, blijft het in de volksmond de knoptoren van Rooi.

Iets verder van de Dommel in St Oedenrode staat het pittoreske, op een kasteel lijkende gebouw

Henkenshage

Men noemt het wel eens het mooist en leukst ingerichte kasteel van Noord-Brabant. Veel bruidsparen gaan daar naartoe voor de huwelijksvoltrekking of om fotoreportages te maken.

Maar, nu weer verder met mijn verhaal.

De Dommel loopt via het eerder genoemde Kasteren, Boxtel en St Michielsgestel richting Den Halder, waar de Esche stroom uitmondt in de Dommel.

De rivier stroomt vanaf Den Halder en Haanwijk, naar het Bossche Broek, waar nog overblijfselen van het beleg van Den Bosch zichtbaar zijn in het landschap.

Tijdens de tachtigjarige oorlog in 1629 heeft Stadhouder Prins Frederik Hendrik van Oranje vanaf april tot september vanuit Den Halder (St Michielsgestel) de stad belegerd.

De inneming van de stad was moeilijk van wegen de drassige grond in het Bossche Broek. Den Bosch verwierf hierdoor de naam van Moerasdraak.

Bij het station staat het monument met de moerasdraak in goud op een grote sokkel.

Door het aanleggen van dijken en molens om het gebied droog en begaanbaar te maken zijn uiteindelijk de Spanjaarden uit Den Bosch verdreven.

Het is nu een prachtig gebied geworden, waar men over de destijds aangelegde dijkjes kan wandelen. De flanken van deze dijkjes zijn begroeid met struiken en bomen. Vanuit Den Halder zijn mooie wandelroutes uitgezet die voeren langs kasteel Haanwijk en kasteel Herlaer.

Schilderij van Prins Frederik Hendrik met zijn gevolg tijdens het beleg van 's Hertogenbosch.

Wim Vissers.

Op de twaalf

Sinds wanneer fiets je bij WTC Zijtaart en bij welke discipline?

Hoy hoy Tines Mannes is mijn naam, sinds 2011 actief fietser in de B-groep.

Hoe vaak train je per week?

Als het weer het toelaat twee keer in de week, soms meer.

Heb je enig idee hoeveel km je per jaar fietst?

Tussen de 5 en 8 duizend kilometer per seizoen haal ik wel.

Heb je nog andere hobby's?

Ja ja, biljarten gaat ook veel vrije tijd in zitten.

En als vrijwilliger begeleid ik cursisten met een verstandelijke beperking tijdens de dansles bij de speciale dansschool Bolero in Oss.

Heb je een bepaalde uitdaging?

Die tijd heb ik gehad. Lekker meefietsen in de groep.

Wat is tot nog toe je grootste prestatie of mooiste herinnering?

Mooiste prestatie vind ik toch wel in de zomer een week fietsen langs mijn familie, die in Drenthe, Groningen en Friesland wonen. Met alleen een rugzak bij. Dan fiets ik vanuit Veghel naar Koekange en daar staat 1 café, pak ik lekker een palmpje van de tap met een appelpunt en een praatje met de kastelein, die plat Drents praat, en dat maakt mijn dag dan weer goed.

Heb je ook nare herinneringen aan een fietstocht?

Ja, 1 keer. Ik had de rit en ben toen gevallen met als gevolg een joekel van een schaafwond op mijn heup. Ik zou 2 dagen later vertrekken voor mijn fietsvakantie: ging dus niet door helaas!

Welke eisen stel je aan je fietsmateriaal?

Het materiaal moet gewoon goed zijn, bij twijfel gewoon vervangen. Klaar!

Heb je met je werk ook met fietsen te maken?

Nou ik ga elke dag op de fiets naar het werk, voor de rest niet haha.

Er is bij WTC Zijtaart een activiteitenkalender, wat voor taak heb jij op je genomen.

Jaja, ik doe klaar over tijdens de fietscross en ik neem een aantal zondagritten voor mijn rekening in de B-groep. Meestal richting de Maas of erover

Steek je veel tijd in deze taak of taken?

Nou, daar gaat toch wel wat huiswerk aan vooraf. Eerst ff op de computer Google Maps: een beetje puzzelen en ongeveer de route en kilometers bepalen en dan zeker 1 keer fietsen. Kijken waar de knelpunten zijn en zo ja of die te omzeilen zijn. Maar ik vind het leuk om te doen.

Als er iets bij de club zou moeten veranderen, wat zou je dan veranderen?

Er hoeft voor mij niks te veranderen bij de club. Heb het goed naar mijn zin.

Groetjes

Tines Mannes

Venijn zit in de staart.

Daar was hij dan eindelijk: de eerste lentedag. Terrasjes zaten overvol en ook op de fietswegen koesterde men het gratis zonnetje. En gratis is het toverwoord voor veel WTC-ers in Zijtaart. Of ligt het aan de vitamine D die de zon ons geeft, ons ook de energie geeft een stil te staan bij haar die nu niet kunnen fietsen!! Vanwege lichamelijk ongemak (Leo Engelen, Riny vd Heijden) of door een valpartij! Daar diverse senioren vroeg in het seizoen, heel geduldig goed van hebben afgebracht bij 't Ham - Vogelenzang!

Op dinsdag 12 april schreef ik voor ons clubblad het volgende: zijn de PSV supporters van onze fietsclub in april nog steeds totaal van slag wegens het missen van de titel?? Ja, ze hoopten op een wonder na nog 5 wedstrijden te spelen. Nu PSV met lege handen staat, sijpelen de eerste geluiden door van ontevreden spelers. Maher zijn situatie is bekend, hij is gewogen en te licht bevonden en PSV hoopt het geïnvesteerde bedrag van zo'n 6 miljoen terug te verdienen deze zomer. Jorrit Hendrix echter voelt zich gepiepeld door Cocu. Hij was namelijk aan een stromachtige ontwikkeling bezig en is door de komst van Marco van Ginkel naar de reservebank verbannen. Maar gelukkig heeft hij zijn contract verlengd waardoor een vertrek uit den boze is. Aan Cocu de taak om die jongen in de toekomst.. Voor deze jonge onervaren speler naast de gearriveerde vedetten meer speelgelegenheid te geven.

Op zondag 1 mei zag ik dat PSV zich tegen Cambuur geknokt heeft om een zo hoog mogelijke score neer te zetten. Echter de teller bleef steken op 6-2. Dit betekent dat de Eindhovenaren moeten hopen op het wonder van de Vijverberg of een monsterscore in Zwolle. De kans dat dit gebeurt, is klein. Dit seizoen heeft PSV het zelf laten liggen tegen de kleine clubs en Ajax en de ploeg had het geluk van de kampioen niet. Daarnaast hebben ze in Zeist er alles aan gedaan om met dubieuze scheidsrechtelijke beslissingen de Amsterdammers in het zadel te helpen. Hoe nu verder?

Maar op zondag 8 mei om 16.15 uur brengt PSV trainer als een ware ontsappingskunstenaar (Houdini) op miraculeuze wijze de titel mee naar Eindhoven. Ja, ik voel me ook betrokken, daar de Maastrichtenaar Brian Smeets maar 1 treffer nodig had om Ajax te vloeren. Voor mij mag die Brian een jaar lang iedere dag champagne komen drinken bij PSV. PSV en Oranje Zwart hebben voor een stunt gezorgd. De euforie bij de fans was tot diep in de nacht een feit en het feestje werd de volgende dag tijdens de huldiging niet dunnetjes, maar dik, over gedaan. Hert was een droomscenario, want ook het weer liet zich van de goede kant zien. De enigen, die moesten inleveren, waren de moeders die op deze zonovergoten Moederdag hadden gedacht het centrale middelpunt van hun man en kinderen te zijn. Ook in mijn huiskamer werden de prioriteiten verlegd. De geplande bbq ging nog wel door, maar werd versneld "afgewerkt". Het feit dat "wij" gewonnen hebben moest gevierd worden, niet in de eigen achtertuin maar samen met die duizenden andere blijde mensen. Nu de rust is teruggekeerd en de drank uit het lijf is verdwenen gaat het leventje weer gewoon door. Het behalen van een kampioenschap, terwijl niemand er meer op hoopt, had en blijft echter nog lang doorsijpelen. Wij hebben gewonnen en dat zit nog lang in Piet vd Akkers hart. PSV is voor Pietje heilig, maar winnen is zalig.

Le Loup

Spanjereis 2016.

Beste fietsvrienden van WTC Zijtaart, TWC Eygelshoven en anderen. Zo begon de e-mail, die wij ontvingen van Brigitta en Maria: de organisatoren van deze Spanjereis.

Wij hebben in overleg met Solmar, en rekening houdend met de plaatsen waar we al zijn geweest, gekozen voor deze nieuwe locatie. Een plaatsje aan de Costa del Azahar met de naam Peniscola. Peniscola ligt 135 kilometer ten noorden van Valencia. Een oud stadje aan de kust met een rijke historie en een mooie omgeving (natuurpark Sierra de Irta, Ebro Delta, flamingo's en leuke bergdorpjes). Een perfect startpunt voor de fietstochten, bezoeken van bezienswaardigheden in de omgeving en dagtochten voor de niet fietsers. En zo vertrokken we vrijdag 29 april met 30 personen naar Peniscola.

Na een goede reis kwamen we zaterdag 30 april aan en stond het ontbijt klaar in het hotel. De fietsen werden rijklaar gemaakt. De tochten waren voorbereid en er kon in de middag al gefietst worden. Al snel vormden zich 4 groepen: de snelle A groep, de B groep, de groep van Wim vd Vossenberg en de 3 dames.

Terug van een mooie tocht.

Lunchen in Sant Mateu.

Door Solmar werden ook excursies georganiseerd: zo is Valencia bezocht. De liefhebbers konden alle dagen fietsen. Zaterdag werd het weer minder, maar toen moesten we weer terug naar Nederland. Daar was het een prachtige dag met veel zon.

Brigitta en Maria, bedankt voor de organisatie.

Piet, bedankt voor het doorgeven van 'De pen'.

Hoi, ik ben Willy Barten. Ik ben geboren in 1955 in Uden en al bijna 40 jaar getrouwd met Ans (die ook lid is van W.T.C.).

We hebben een zoon en een dochter genaamd Jorg en Cindy en zijn de trotse opa en oma van 5 kleinkinderen. Misschien is deze informatie op het moment van het verschijnen van dit blad al niet meer actueel want nummer 6 kan ieder moment geboren worden!

Ik woon met veel plezier al bijna 40 jaar in Zijtaart. Al een hele poos wonen we in De Hemel. Om meer mensen in Zijtaart te leren kennen ben ik in 1980 lid geworden van W.T.C., waar ik nog iedere week veel plezier aan beleef.

Naast het fietsen op de weg ben ik in de wintermaanden ook actief op de mountainbike samen met Jorg. Het is leuk om dit samen te doen.

Naast fietsen is het maken van muziek ook een grote hobby. Ik speel als toetsenist in de band Still Working. Ons repertoire bestaat uit muziek uit de jaren zestig en zeventig. Verder maak ik, als toetsenist, deel uit van het muzikale combo van koor Vivace. Verschillende leden van W.T.C. zijn ook lid van Vivace. Gezellig om elkaar op verschillende plekken te treffen. In het dagelijks leven ben ik werkzaam als machinist grondverzetmachines Bij Heymans Rosmalen. Dit doe ik met veel plezier maar door de regelmatige weekenddiensten gaan er wel wat kostbare vrije uurtjes 'op' aan mijn baan.

Ik hoop dat we bij W.T.C. met z'n allen nog veel veilige en gezellige kilometers mogen maken.

aan.....Maria van Tiel.

Willy Barten

Geportretteerd

René en Anne-Marie Looman

René, is hij een ondernemende fietser of een fietsende ondernemer? Geboren in Schijndel en nu woont hij met zijn Anne-Marie en hun 3 kinderen: Amy, Isa en Niels nog steeds in Schijndel. Anne-Marie is geboren en getogen in Maaskantje. René werkt sinds september 1996 bij Enexis en Anne-Marie is sinds 2002 teamcoach bij Vivent. René fietst bij WTC Zijtaart sinds 2000 en is secretaris bij deze club vanaf 2006. Zijn Anne-Marie fietst ook graag op de racefiets, maar doet ook aan volleybal. Samen begeleiden ze hun kinderen bij hun sporten en Amy heeft ook al enkele tochten met WTC Zijtaart meegefietst.

Een rustig leventje zou je zo denken, maar er gaat het één en ander veranderen. Bij Vivent werden medewerkers gezocht om een woonzorgconcept mee te ontwikkelen. Anne-Marie had hier wel interesse in en reageerde positief.

Het concept.

Steeds meer ouderen hebben behoefte aan ondersteuning, maar ze willen zo lang mogelijk zelfstandig blijven. Om tegemoet te komen aan deze groeiende vraag start Vivent Het Andere Wonen.

Het gaat om kleinschalige projecten geclusterd wonen in de wijk voor mensen met geheugenproblemen. Een project bestaat uit 16-20 volwaardige appartementen en een of twee gemeenschappelijke ruimten voor activiteiten en ontmoetingen. Wonen met elkaar in combinatie met servicegerichte dienstverlening en zorg naar behoefte op maat.

De woningen worden gebouwd in de sociale sector door (en blijven eigendom van) een woningcorporatie of particuliere belegger. Elk project wordt gerund door een ondernemerspaar, dat ook in het cluster woont. De ondernemers sluiten met de bewoners een huur-, zorg- en dienstencontract. Vivent Het Andere Wonen opent 1 september de eerste locatie geclusterd wonen, de Compagnie.

René en Anne-Marie gaan in Schijndel als ondernemerspaar dit project runnen. Wanneer alles volgens plan verloopt, krijgen de bewoners in Schijndel in maart 2017 de sleutel van hun appartement. René blijft, voorlopig nog, bij Enexis werken en bekijkt hoe dit alles te combineren.

Jeugdfietscross

Jeugdfietscross groot succes!

De weermannen en vrouwen van Nederland zaten er gelukkig naast. Het was prachtig weer voor de 33de editie van de jeugd fietscross in Zijtaart. Mede dankzij de inspanningen van Cor Coppens lag het terrein van de Stichting Ruitersport er dan ook pico bello bij voor dit jaarlijkse evenement.

Er werd in alle categorieën flink gestreden om de begeerde bekens. Het fanatisme van de deelnemers is daarbij enorm groot. In één van de categorieën zaten de deelnemers bij de finishlijn zo dicht op elkaar dat er een gedeelde eerste plaats is! Natuurlijk waren er voor alle deelnemers een mooie medaille en een kaartje voor de kermis. Dit alles kan natuurlijk alleen omdat wij jaarlijks een beroep kunnen doen op de sponsoring van een groot aantal bedrijven, daarvoor onze dank.

Uitslagen:

Meisjes 3-4-5 jaar:

1. Iza Jagers - Lynn de Wildt
3. Floor van Asseldonk - Maud Gevers

Jongens 3-4-5 jaar:

1. Raf Verhoeven
2. Guus van Nunen
3. Kai Hokke

Meisjes 6-7 jaar:

1. Fleur van Moorsel
2. Esmee van Asseldonk
3. Vera van Lankvelt

Jongens 6-7 jaar:

1. Wout Rooijakkers
2. Bram Swinkels
3. Wibe Coppens

Meisjes 8-9 jaar:

1. Mara vd Heijden
2. Nynke Broens
3. Anne Timmers

Jongens 8-9 jaar:

1. Mats vd Berkmortel
2. Floris Klein Breteler
3. Bram vd Ven

Meisjes 10 jaar en ouder:

1. Rachel Verhoeven
2. Robin de Vries

Jongens 10 jaar en ouder:

1. Luuk Bergmans
2. Sem Verhoeven
3. Alwin Broens

Na afloop van de laatste prijsuitreiking werd de loterij gehouden. Er waren mooie prijzen te winnen. Uiteindelijk werd de hoofdprijs, een schitterende crossfiets ter beschikking gesteld door **"De Fietsenwinkel Zijtaart"**, gewonnen door Ans Barten.

Sportieve Groeten en tot volgend jaar.

Pieter van Dijk

Den Effer!

Bij een van de eerste seizoenen ritten 1016. Langs het fietspad van het Wilhelminakanaal te Lieshout, daar gaat het lekker omlaag! Om met een rotgang Lieshout binnen te vallen, hoorden we ineens het commando: "Links afslaan". In het voorbij gaan zag ik "De Klumper". Dit fraaie figuur van brons herinnerd aan de vorige eeuw, toen er nog tientallen klompenmakers in Lieshout hun kost verdienden. De Klumper is het Lieshouts woord voor klompenmaker. Op een vreemde manier zag ik het woord "Den Effer", maar ik kon het niet thuis brengen. Na thuiskomst met een heerlijk warm bad, vroeg mijn vrouw waar we met de fietsclub naar toe gefietst waren. Naar Wintelre, achter het vliegveld naar het Wilhelminakanaal langs Son naar Lieshout. Via Mariahout door naar Zijtaart.

Toen we langs een van de Lieshoutse molens fietsten, reden we om het beeld van de klompenmaker. Waar we toen met onze kinderen een fietstochtje maakten in de tachtiger jaren. Bij die molen hebben we nog mooie foto's gemaakt. Onze dochter kon zich toen niet goed voorstellen hoe klompen werden gemaakt.

Door mijn werk kreeg ik toevallig te doen met een houtbewerkingsbedrijf te Lieshout, dat moest uitbreiden vanwege grote opdrachten. Hier werden o.a. geproduceerd: houten honkbalknuppels en klompen, maar ook stoelen! Deze grote uitbreiding had tot gevolg, dat de zwaardere en nieuwe machines veel energie vroegen, die via de standaard meterkast niet te leveren was. De eigenaar van het familiebedrijf (1865) Merkelbach liet tijdens het zakelijk gesprek vallen: "Ik hoor dat het klompenmakers vak je interesse heeft". We maken een aparte afspraak, dan kom maar met je familie. Tijdens deze rondleiding werd in details het productieproces van de klomp gevolgd.

En kwam den Effer als voorbereiding gereedschap nadrukkelijk naar voren. Als het blok hout is uitgekapt en met het paalmes de buiten-

zijde tot klomp gesneden is, dan komt men met de Effer, een soort boor, om de eerste uitholling voor de voet te maken. Klompen worden steeds minder gedragen en ook minder gemaakt dan vroeger. In Lieshout zijn klompenmakers meer. In Aarle-Rixtel is het Nicole van Aarle, die het ambachtelijke klompenmakers vak nog uitvoert. Ze is al de vijfde generatie in haar familie. U kunt een afspraak met haar maken via de website www.klompenschuurtje.nl en dan kunt haar beslist met een Effer aan het werk zien. De naamgeving van deze straat Den Effer zal er hopelijk aan bijdragen dat de klompenmakers traditie voor ons nageslacht bewaard wordt. Zo ontstaat mijn fietsverhaal, dat bewijst dat we niet alleen rond fietsen.

Op het caféterras bij Kleijngeld

Na de warme zondagmorgentocht, vroeg Willem van Doremalen aan mij of ik het tekort aan vocht op het terras bij Kleijngeld snel op peil wilde brengen. Dat aanbod sloeg ik niet af. Bij Kleijngeld aangekomen, zag ik dat zeer veel WTC-ers het zelfde dachten: even het tekort aan vocht bij vullen nietwaar!

Lekker relaxend, leunend en na genieten van de mooie fietsrit keek ik om me heen! En dacht aan de maatschappelijke rol van de cafés in de gemeenschap (loopt terug!) Daar diverse cafés in het Rooise het zeer moeilijk hebben om hun hoofd boven water te houden.

Vroeger waren de cafés het meetingpoint van een gemeenschap. Ik, als kind/jongen, kan me nog goed herinneren dat elke buurt wel een kroeg had. Waar mensen kwamen om het laatste nieuws en de roddels te vernemen. Mensen uit de buurt gingen op zondag na de hoogmis een glaasje drinken en speelden een potje kaart. Soms duurde het kaartspel zo lang, dat mijn moeder erg lang moest wachten met het middageten. Ik, als kind, werd er regelmatig op uit gestuurd om mijn vader te laten weten dat het eten al heel lang klaar stond!

De eerste telefoons hingen in de cafés. Moest je bellen, dan ging je daar dus naar toe. Dat herhaalde zich met de televisie. Mies Bouwmans uitzending op 26 en 27 november 1962 over "Open het dorp" is voor meer dan 40% in een openbare gelegenheid bekeken. De welvaart groeide en de mensen waren voor tv en telefoon niet meer afhankelijk van de horeca.

Naderhand kwamen de beamers. Een EK of WK werd in het begin in het café op een groot scherm getoond. Het was gezelliger om samen zo'n wedstrijd te bekijken. Dit gebeurt nog steeds, maar ook veel gemeenschapshuizen, sportverenigingen en middenstandsverenigingen regelen een beamer en scherm voor de wedstrijden op hun eigen locatie of op de markt / dorpsplein.

Verenigingen waren in de meeste gevallen verbonden aan een café. Na de wedstrijd werd er in hun café de derde helft gehouden! Tegenwoordig heeft elke sportclub zijn eigen kantine. Dit heeft er mede voor gezorgd dat het aantal cafés verminderde, maar niet het aantal tappunten. Met de komst van de sociale media was het niet meer nodig om je vrienden of vriendinnen lijfelijk te ontmoeten. Je vertelt via Twitter, Facebook of een ander modern medium.

Als je vervlogen tijden iemand wilde versieren, moest je over het algemeen naar een café, dancing o.i.d. Tegenwoordig zoek je op internet naar een partner die bij je past. Je tikt je "eisenpakket" in en de computer levert je kandidaten aan.

Ook de overheid heeft een niet geringe invloed. Accijnsverhogingen, de anti rook wet en de verhoging van de leeftijd voor het gebruik van alcohol scheppen een klimaat waarin een café de deuren sluit. De huidige economische crisis doet het café ook al geen goed. Mensen worden zuiniger op hun zuur verdiende centen. En terecht, je kunt je geld maar één keer uitgeven. En hierdoor vervalt de luxe van het café in de meeste gevallen. Maar hier op het zonnige terras bij Kleijngeld constateer ik dat op dit moment de crisis voorbij fietst!

Desalniettemin ben ik ervan overtuigd dat Zijtaartenaren niet naar een café komen om te drinken, maar om elkaar straks weer te ontmoeten voor een gesprek, waarbij ze elkaar in de ogen kunnen kijken of er hun hobby uitvoeren.

Ik blijf positief over het bestaansrecht van "Café Kleijngeld".

Le Loup

2016 Fietstocht Zijtaart – Oskarshamn – Zijtaart.

Deelnemers: Willie van Asseldonk, André van de Nieuwenhof, Gerrit Pepers, Piet van den Tillaart en Bert Vissers.

De tocht Zijtaart – Oskarshamn – Zijtaart zou een fietstocht van 22 dagen worden over een afstand van ca. 2500 km met als doel een bezoek te brengen aan het gezin van Edwin en Maaike van Asseldonk, de zoon en schoondochter van Willie.

Na maanden van voorbereiding, waarin André alle dagtochten en campings minutieus heeft voorbereid, Bert Vissers bereid is gevonden om chauffeur van de camper/volgwagen, verzorger, kok en manusje van alles te zijn gedurende de tocht, stond het vertrek gepland op woensdag 25 mei 2016.

Dag 1, 25-05-016.

Nadat Bert daags tevoren bij alle deelnemers de spullen heeft opgehaald, in de camper heeft opgeborgen en bij Gerrit de tank heeft volgegooid, verzamelen we om 8.00 uur bij Willie en Els. Iedereen was op tijd aanwezig. Zelfs Anke, Dennis en hun 2 weken oude dochttertje Robin waren aanwezig om ons uit te zwaaien, evenals onze vrouwen, Ad v.d. Heijden, Mari v.d. Heijden (Lieshout) en zelfs de complete senioren groep was present om ons succes te wensen.

Na het maken van enkele foto's werd om 8.30 uur het vertreksein gegeven.

De eerste etappe voerde ons via Gennep – Hassem – Rees – Bocholt – Borken naar Coesfeld in Duitsland.

De eerste stop was net over de grens in Duitsland in het plaatsje in Hassem bij een boerderij-café, die helaas niet open was. De stoelen en de tafel werden uit de camper gehaald en de eerste boterhammen en krentenbollen, meegebracht door Gerrit, werden gesmeerd.

In Bocholt hebben we een kort bezoek gebracht aan Rijwielhandel Rose. De eerste overnachting vond plaats na 145 km op Camping Waldesruh in Coesfeld. Bert was al aanwezig en had alles al uitgestald. Na het drinken van een lekker koel biertje werden de tenten opgezet.

Op het menu stond pindasoep van Gerrit en macaroni van Marjo Vissers. Dit alles smaakte uitstekend. 's-Avonds bij de koffie hadden we nog heerlijke appelflappen die Annemie had meegegeven. Na nog wat slap ge-OH-ed te hebben, probeerden we om 23.00 uur te gaan slapen.

Dag 2, 26-05-2016.

Om 7.00 uur opstaan. Niet zo best geslapen, maar wel uitgerust zaten we aan het ontbijt met gebakken ei van Bert en het brood van Gerrit.

Vandaag stond de wind redelijk gunstig en reden we naar Altenbergen, de plaats waar we vorig jaar met de fietsclub zijn geweest. Onderweg zagen we hazen, een steenuiltje op de rand van een kar, diverse roofvogels, een ree en een eekhoorn. Na 60 km zoude we pauzeren bij luchthaven Münster-Osnabrück, maar Bert was nergens te vinden. Na 10 km extra te hebben gefietst, hadden we de camper eindelijk gevonden.

Na de pauze voerde de route van André ons verder naar Tecklenburg waar ons een pittig klimmetje te wachten stond. Willie kromde zijn rug en liet er geen twijfel over bestaan wie van ons vieren de beste klimmer was. Onze eindbestemming voor vandaag was Campingplatz Dönsel in Dickel. Afgelegde afstand vandaag 165 km. De campingbeheerster was een vrouwtje van 84 jaar die geweldig voor ons in de weer was. Ze bood ons aan om Bratwurst en Steak voor ons te grillen, hetgeen wij niet afsloegen. Willie deed die avond de was in de machine, maar de tijd was te kort om alles nog te drogen. Geen probleem, want het vrouwtje kwam de volgende morgen om 7.00 uur de schone was opgevouwen terugbrengen. 's-Avonds keken wij in de bar onder het genot van een drankje naar de Giro.

Dag 3: 27-05-2016.

Opstaan om 7.00 uur. Het was lage bewolking en de temperatuur was maar ca. 10°C. Nu goed geslapen en na een lekker ontbijt van Bert vertrokken we om 8.30 uur richting Bispingen over een afstand van 131 km. Voor de pauze was het landschap redelijk saai met veel rechte wegen. Bert had de camper voor de pauze geparkeerd in Verden, vlak over de rivier de Weser. Toen we bij de camper arriveerden begon de zon te schijnen. We vervolgden onze tocht naar Neuenkirchen waar we een glas cola dronken en een ijsje aten. Camping Brunautal was een mooie camping en daar hadden we eindelijk weer WiFi, zodat de appjes konden worden gelezen en verstuurd.

Op het menu stond weer pindasoep en rijst volgens een speciaal recept van Bert. Alles smaakte voortreffelijk. Na het eten hebben we jeu de boules gespeeld. Daarna was het te koud om buiten te zitten. Wij waren de enigen in de kantine, maar desondanks was het erg gezellig.

Dag 4: 28-05-2016.

Vandaag weer een gebakken eitje bij het ontbijt. De weersvooruitzichten waren goed, temp. 20°C en een afstand van 150 km voor de wielen.

Tot aan de Elbe was het landschap redelijk eentonig, maar daarna was het afwisselend landbouw en bosbouw. Wat opviel was, dat in Duitsland de fietspaden vaak vrij smal zijn en maar aan een kant van de weg liggen. In de dorpen is het vreselijk oppassen, omdat daar de fiets- en wandelpaden gecombineerd zijn. Automobilisten houden er vaak geen rekening mee dat er fietsers op het fietspad zijn en rijden tot op de weg voordat ze links of rechts kijken. Daarom besloten we in de dorpen gewoon op de rijbaan te fietsen, omdat het anders te gevaarlijk werd. In voormalig Oost-Duitsland is het opvallend dat de bestrating in de dorpen meestal bestaat uit grote keien. Niet prettig om over te fietsen en het was daarvoor goed uitkijken geblazen.

De pauze van vandaag was in Horst, vlak bij een asielzoekerscentrum. Dat geeft dan wel een dubbel gevoel. Als je de kleine kinderen daar ziet spelen en voetballen, dan denk je onwillekeurig aan wat die kinderen allemaal moeten hebben meegemaakt voordat ze hier waren. Maar goed, Bert verwende ons met soep en heerlijke pannenkoeken met jam.

We passeerden Schwerin, de hoofdstad van Mecklenburg-Vorpommern, waar we even stopten om het prachtige kasteel te bewonderen. Vandaar reden we verder naar de camping Ferienpark Seehof. Bert had op de camping de tenten en de slaapzakken al buiten liggen, zodat ze konden luchten. Het was zo'n lekker weer, dat de korte broeken voor de dag werden gehaald. Echter, Gerrit had geen korte broek bij zich, want hij had niet op zo'n mooi weer gerekend. Aangezien Piet een extra broek had meegenomen kon Gerrit die van hem lenen.

We gingen uiteten op de camping, waar "Schnitzel mit Bratkartoffeln" op het menu stond. De benen begonnen intussen een beetje pijn te doen, zodat ik benieuwd was hoe het de volgende dag zou zijn. Na het avondeten nog een partijtje jeu de boules gespeeld, waarbij Willie en Piet zelfs wisten te winnen van André en Gerrit.

Aangezien de camping aan een groot meer was gelegen hadden we 's-avonds veel last van muggen. Vooral Gerrit moest het nogal ontgelden.

Dag 5: 29-05-2016.

's-Morgens kregen we het slechte bericht, dat Jan, de zwager van André, was overleden. Dit drukte de stemming. Omdat André nog niet wist hoe lang hij nog bij ons kon blijven, zou Piet vandaag de navigatie overnemen. Dankzij de voortreffelijke voorbereiding van André bleek dit geen probleem te zijn.

Het zou voorlopig onze laatste dag in Duitsland zijn, voordat we in Rostock de oversteek naar Denemarken zouden maken. Vandaag een lekker zonnetje, een temperatuur van 22°C, maar een stevige tegenwind. Bij de pauze zorgde Bert voor soep en brood en een speciale pot met Zijtaartse honing van zijn broer Peter. Ondanks de stevige tegenwind verliep de tocht voorspoedig.

In Rostock zijn we meteen naar de terminal gereden om de overtocht van morgen te regelen.

We waren na 108 km al zo vroeg op Camping Baltic Freizeit, dat Bert nog geen gelegenheid had gehad om de afwas van 's-middags te doen. Na het douchen en het opzetten van de tenten werden de fietsen alvast achter op de camper gezet, zodat we klaar waren voor de overtocht van morgen.

Vlak bij de camping was een viskraam, waar we een broodje gebakken vis hebben gekocht en die met een biertje erbij hebben opgegeten.

Intussen heeft André in goed en uitvoerig overleg met zijn zus en zijn petekind besloten om niet naar huis te gaan, maar om met ons te tocht verder af te maken. Wij beseften best wel, dat dit voor André een moeilijke beslissing was, maar voor ons kwam dat wel goed uit en waren wij hem hier heel dankbaar voor.

Na het avondeten en de afwas was het weer tijd voor een potje jeu de boules. De door André gewonnen partijen worden in dit verslag, helaas voor hem, niet vermeld.

Op deze dag was 50% regen voorspeld, maar we hadden een heerlijk avondzonnetje en geen wind meer. Maar wel muggen, heel veel muggen. Daarom maakten we nog een wandeling naar het strand, waar we op een terras de zonsondergang konden aanschouwen onder het genot van een biertje.

Vanwege de muggen konden we niet buiten blijven zitten en hebben we in de camper nog wat nagepraat. Om 24.00 uur slapen. Morgen naar Denemarken.

Dag 6: 30-05-2016.

Opstaan om 7.00 uur. Bert hoefde geen ontbijt voor ons klaar te maken, omdat we hebben afgesproken tijdens de overtocht op de ferry te ontbijten. Daarom mocht hij vandaag uitslapen.

Nadat de tenten waren ingepakt en alles was opgeruimd, konden we vertrekken naar de terminal. Om 8.15 uur waren we er al. De boot zou om 9.00 uur vertrekken. Het weer zag er uitstekend uit, $>20^{\circ}\text{C}$, volop zon, maar een harde wind uit het NO, windkracht 6.

Gerrit en Piet namen een pilletje tegen zeeziekte. De overtocht Rostock – Gedser duurde 1 uur en 3 kwartier. Het ontbijt en de koffie/thee smaakten goed.

Meteen nadat we van de boot af waren, hebben we op een parkeerplaatsje onze fietskleden aan gedaan en de fietsen van de camper gehaald. We zouden te maken krijgen met een harde tegenwind. Dit was erg zwaar. Aangezien Bert met de camper meteen doorreed naar de camping, moesten we zelf voor onze lunch zorgen. In een supermarkt in Nørre Alslev kochten we gesmeerde broodjes en een flesje cola. Dit hebben we op een trapje bij de winkel opgegeten en het smaakte goed.

Hierna reden we naar de brug bij Vordingborg met de wind recht op kop. Op de brug hadden we moeite om de snelheid van 15 km/h te halen. De tocht ging verder naar camping Faxe Ladeplatz aan de kust in Fakse. Het was een rustige camping, maar met veel wind met als voordeel dat er geen muggen waren.

Bert had heerlijke spaghetti bolognese gemaakt. Die lieten wij ons goed smaken na toch nog 106 km fietsen.

Dag 7: 31-05-2016.

Van Fakse (Denemarken) naar Malmö (Zweden). Omdat we op de fiets niet over de brug tussen Kopenhagen en Malmö mogen, hebben we een relatief korte fietstocht van 80 km voor de boeg naar Kastrup, het vliegveld van Kopenhagen. Na het ontbijt om 8.15 uur op pad. Temperatuur ca. 18°C , bewolkt, met af en toe een spatje regen en een stevige tegenwind. Het waaide minder hard dan de dag ervoor. Hier en daar had het geregend, maar waar wij waren was het droog. Bert reed meteen door naar het vliegveld, waar hij bij Mc Donalds op ons zou wachten. Onze tocht voerde via Køge naar Kopenhagen. Na even gepauzeerd te hebben bij een benzinestation bereikten we Kopenhagen. Hier was het erg druk met veel fietsers en buspassagiers die uitstapten op het fietspad. Hier moesten we erg goed uitkijken. We kwamen langs Tivoli, een groot pretpark in het centrum van de stad. Aangezien er een grote regenbui aanzat te komen wilden we toch zo snel mogelijk bij de camper zijn.

We waren er net op tijd, want net toen we er waren viel een geweldige hoosbui naar beneden. Maar wij zaten lekker droog in de camper, waar Bert voor een voedzame lunch had gezorgd.

Na de lunch vertrokken we richting de brug naar Malmö. Aan de Zweedse kant werden de paspoorten gecontroleerd, waarna we onze weg naar de camping mochten vervolgen. De Malmö Camping was vlak over de brug gelegen en het weer was intussen opgeklaard met volop zon en een temperatuur van 24°C.

Aangezien de fietsen in de regen vuil waren geworden werd even de tijd genomen om de fietsen te poetsen en te smeren. Hierna hebben we nog wat gedronken en werden de douches opgezocht.

Het menu van vandaag bestond uit een speciale soep van Gerrit (recept op te vragen bij Pevark) en als hoofdgerecht een allegaartje van Bert.

Na het eten hebben we een wandeling gemaakt richting de brug en terug langs de camping op zoek naar een leuk terrasje. Dat vonden we uiteindelijk. Er werd zelfs jeu de boules gespeeld en er was een mini-golfbaan. Het was een lekkere avondtemperatuur en het werd maar niet donker. Dat was wel even wennen.

Dag 8: 1-06-2016.

Wind – wind – wind.

Om 6.45 uur opgestaan. Aangezien Gerrit al om 6.00 uur wakker was, ging hij maar alvast eieren bakken volgens eigen recept. Dat werd door ons zeer gewaardeerd. Bert had een stress-morgen. Zo erg, dat hij zelfs zijn telefoon was kwijtgeraakt. Willie kwam op het idee om in de douche te gaan kijken en jawel hoor, daar lag Bert zijn telefoon nog. Want Bert zonder telefoon of zonder WiFi, dat kon echt niet.

Om 8.15 uur gingen we op pad richting Bromölla over een afstand van 145 km met een stevige wind uit het Noord Oosten tegen. Het duurde een tijd voordat we Malmö uit waren. Het is een grote stad met veel fiets- en wandelpaden. Het viel ons op dat er veel mensen aan het sporten waren en dat veel mensen er sportief uitzien. De wegen en fietspaden waren goed. We fietsten een tijdje langs de N22 en over enkele grindpaden. Omdat het woensdag was deed het denken aan een seniorenrit. Het gevolg echter was een leuke band voor Piet. Deze was echter snel verwisseld en konden we verder richting pauzeplaats in Hoby. Bert had een mooie parkeerplaats uitgezocht bij een supermarkt. Hij had gezorgd voor soep en luxebroodjes. Met nieuwe bananen in onze achterzak vervolgden we onze weg. Na ruim 100 km begon de tegenwind zijn tol te eisen en begonnen de benen te protesteren. Maar Willie (de Verschrikkelijke) kromde zijn rug, hield de ketting strak en verslapte geen moment. Bij een soort Boerenbondwinkel zijn we gestopt om een blikje cola te drinken. Buiten stonden mooie tuinsets waarop we even konden uitrusten. In Bromölla overnachtten we op de Norje Boke Camping. Dit was een mooie camping aan een groot meer. In de zon was het 29°C en te warm om meteen de tenten op te zetten. Daarom hebben we eerst maar even een ijsje gegeten. Gerrit plakte de band van Piet met zijn supermoderne bandenplakkertjes.

's-Avonds hadden we weer veel last van muggen. Zweden blijkt het land te zijn de 5 M's: Mooie Meren en Muggen, Muggen, Muggen.

Vandaag hebben we ook de eerste overstekende eland gezien. Weliswaar op een verkeersbord, maar toch.

Dag 9: 2-06-016.

Een dag met een dubbel gevoel vanwege de begrafenis van Jan, de zwager van André, in Boekel. Enerzijds waren wij blij dat André bij ons is gebleven, anderzijds is hij met zijn gedachten toch regelmatig bij zijn zus. Om 10.30 uur zijn we even gestopt en hebben we een minuut stilte in acht genomen om Jan te gedenken en om André wat extra te steunen. Het viel ons op dat veel auto's in Zweden zijn voorzien van grote verstralers op de voorbumper. Blijkbaar is dat tegen de elanden. Nou, we hebben geen elanden gezien, dus die verstralers doen hun werk goed.

Vandaag reden we door een afwisselend landschap van landbouw en bosgebieden. Het gebied is zeer dunbevolkt. Na de pauze hebben we 40 km gefietst zonder ook maar iemand te zien of tegen te komen.

De temperatuur was weer 29°C en de wind hadden we wederom tegen.

In de bosgebieden hadden we er wat minder last van dan gisteren.

Onderweg hadden we al ons water opgedronken en er was nergens een cafeetje of een huis te zien. Bij de eerste de beste garage die we zagen zijn we naar binnen gegaan om onze bidons te vullen. Hier bleek echter geen stromend water aanwezig te zijn, waarna een van de medewerkers ons water gaf uit de fles die hij van thuis had meegenomen. Na een kilometer bereikten we een dorp, waar we bij een bakker drinken en een gebakje kochten.

Nadat we aan de oostkant van Zweden waren aangekomen bereikten we de camping in Bergkvara, de Dalkärs Camping, vlak aan de zee. En wederom met een grote hoeveelheid muggen. We lagen vrij ver naar achteren op de camping, maar we hadden wel de gelegenheid om te jeu de boulen. Het viel voor André en Gerrit niet mee om te winnen van Bert en Willie. De eindstand 13-12 zegt voldoende. Vandaag bleek Bert een heuse tovenaars te zijn. Hij kaatste de ballen weg alsof het niets was en Willie had een goede hand van wegleggen. Een sterk team dus.

Dag 10: 3-06-2016.

De laatste etappe naar Oskarshamn werd weer in slagorde afgelegd: André – Willie – Gerrit – Piet – André – enz. Om de 1,5 km werd van kop gewisseld. Tijdens de tocht spraken we af het tempo iets te laten zakken. Het was ook de mooiste omgeving tot nu toe. In het begin was er landbouw met bieten, aardappelen, erwten, gras en koolzaad. Later ging het landschap over in rotsen met bossen.

De pauzeplaats Nytorp was moeilijk te vinden. Het bleek in een gehuchtje met slechts een stuk of 5 huizen te zijn. Na de pauze reden we een tijdlang langs de snelweg N22, waar zware vrachtwagens, o.a. geladen met boomstammen, met hoge snelheid vlak langs onze benen zoefden. Daarom werd gekozen om een alternatieve route te zoeken. Dat was via een mooie heuvelachtige weg door een prachtig bosgebied. Toen we even stopten om een banaantje te eten bij een mooie rivier bleek er in de buurt een bosbrand te zijn. We zagen de helikopters met waterzakken overvliegen.

Na in totaal precies 1300 km bereikten we het naambordje Oskarshamn. Enkele kilometers verder werden we hartelijk ontvangen door Edwin, Maaïke, Helle, Tobias en Voske. Vooral de kinderen waren blij opa Willie weer te zien. Voor hem zou het de komende dagen gedaan zijn met de rust.

Edwin bood ons een overheerlijke maaltijd aan op de BBQ met worst, gepofte aardappel, mais, spareribs, hamburgers en varkensfilet. En met een lekker biertje.

Vandaag was ook de dag van de verjaardag van ons clublid Hans van Dinter. Voor hem hebben we een liedje gezongen en dat via de app naar hem toegestuurd. Zijn reactie dat we beter kunnen fietsen dan zingen zegt wel genoeg over de kwaliteit van onze zangprestatie.

's-Avonds hoefden we niet in onze tent te slapen, maar konden we gebruik maken van echte bedden in een bijgebouw bij het huis. Dat gold echter niet voor opa Willie. Zijn kleinkinderen Helle en Tobias grepen de kans aan om met opa in de tent te slapen. En zo geschiedde.

Dag 11: 4-06-2016.

Gezamenlijk ontbijt met de familie in de ochtendzon. Bert was al vroeg opgestaan om boodschappen te doen.

Na het ontbijt moest er gewerkt worden. We hebben Edwin geholpen met 4 m³ brandhout van zijn tuin met oude zware kruiwagens over een pad met losse split naar de 9 meter hoger gelegen berging te vervoeren. Dat is toch een andere spierbelasting dan fietsen. Intussen hebben André en Willie een brak uit de ketting van Edwin z'n fiets gehaald, waardoor deze weer bruikbaar is. Een goede fiets is in Oskarshamn onmisbaar, want de hellingen zijn talrijk en redelijk steil.

Nadat de werkzaamheden waren afgerond, gingen we met de familie naar een openluchtmuseum in Stensjö. Dit dorpje was tot in het begin van de 20^e eeuw bewoond en vanaf 1963 opengesteld als museum. Er waren huisjes en gewoonten te zien hoe in Zweden in het verleden werd geleefd en gewerkt.

Na de middag reden we met de camper nog wat verder naar het Noorden om te gaan vissen in de Oostzee. Hoe goed we ook ons best deden, we hebben helaas geen vis gezien, laat staan gevangen.

Gelukkig gingen Maaïke en Edwin voor ons koken: spaghetti met heel veel Zweedse gehaktballetjes.

Na het avondeten hebben een wandeling gemaakt door Oskarshamn. Wat opviel was, dat er nergens een terrasje of cafeetje te bekennen is. De Zweden gaan in het weekend met hun familie naar een vakantiehuisje. Je treft overal picknickplaatsen aan, want men neemt zelf van thuis van alles mee.

Dag 12: 5-06-2016.

Bert was al vroeg uit de veren om bij de bakker vers stokbrood voor ons te halen. Vandaag stond een bezoek aan het elandenpark in Vimmerby op het programma.

Blijkbaar is het park alleen op zondag open. Daarom was het voor Zweeds begrepen druk. Aangezien we van 11.00 tot 13.00 uur moesten wachten om met het treintje het park in te kunnen zochten we zelf naar een alternatief. We wilden de elanden graag van dichtbij zien. Daarom liepen we op eigen gelegenheid (ondanks de verbodsbordjes) naar de af-rastering van het park. We zagen het treintje in het park stoppen om elanden te voeren. Echter de dieren kregen ons in de gaten en gingen er spoor-slags vandoor. De chauffeur van het treintje was hier niet blij mee en sommeerde ons (eerst in het Zweeds) dat we moesten opdonderen. Hij wees ons op de borden waar duidelijk op stond dat dit verboden terrein was, maar dat konden wij zogenaamd niet lezen.

Op de terugweg naar Oskarshamn hebben we de familie Van Asseldonk een lunch aangeboden. Edwin had een leuk restaurantje uitgezocht waar we in de tuin konden lunchen. Na nog wat te hebben rondgewandeld vertrokken we weer richting Oskarshamn.

's-Morgens kreeg Piet een telefoontje van Jeanne, dat zijn neef Vincent in zijn slaap plotseling is overleden. Afhankelijk van wanneer de begrafenis of crematie zal plaatsvinden heeft Piet in overleg met de anderen besloten de groep (tijdelijk) te verlaten om bij het afscheid van Vincent aanwezig te kunnen zijn.

Dag 13: 6-06-016

Na het gebruikelijke ochtendritueel vertrokken we weer uit Oskarshamn. Na bedankt te hebben

voor de genoten gastvrijheid namen we afscheid van Edwin, Maaïke, Helle, Tobias en Voske. We werden door het gehele gezin uitgezwaaid.

De tocht leidde vandaag naar Växjö over een afstand van 124 km met de wind in de rug en lekker zonnig weer. We fietsten door een glooiend landschap met rustige wegen. De eerste 100 km reden we alleen maar door bos-

sen Er was nauwelijks een Zweed te zien vanwege de nationale feestdag. De pauzeplaats was een idyllische plek aan een mooi meer. De laatste 15 km reden we langs een drukke autoweg (niet zo druk dan we in Nederland gewend zijn), waar de auto's vlak langs ons voorbij raasden. In Växjö stonden we op een mooie camping (Evedals camping) aan een meer. De tenten mochten niet bij de camper worden opgezet, maar moesten naar de "tentenplaats". Dit ondanks dat de camping lang niet vol was, maar regels zijn regels.

Onze tovenaars Bert zorgde met medewerking van Gerrit andermaal voor een overheerlijke maaltijd.

Dag 14: 7-06-2016.

Voor het vertrek heeft Piet samen met André zijn tussentijds vertrek voorbereid en de vliegreis voor a.s. donderdag geboekt.

De rit van vandaag voerde voor een groot gedeelte over een snelweg de N23 met veel verkeer. Gelukkig ging alles goed. We konden moeilijk anders, omdat in dit gedeelte van Zweden veel grote meren zijn en geen doorgaande secundaire wegen. Meteen na de pauze stond Piet zijn achterband slap en 30 km later weer. Tussen Älmhult en Osby was de secundaire weg afgesloten wegens wegwerkzaamheden, zodat we verder moesten op de N23. Onze campingplaats was na 125 km in Markaryd, Sjötorpet Camping Park, en zag er prima uit.

Nadat Willie de was had gedaan zorgde hij voor de BBQ met boutjes, vleugeltjes en filet. Op de camping kochten we frites en Bert maakte een heerlijke salade. Na de (volgens Bert gigantisch grote) afwas zijn we binnen gaan zitten in een ruimte op de camping vanwege uiterst irritante vliegjes, de zogenaamde knutten (knoeten).

Dag 15: 8-06-2016.

's-Morgens was het bewolkt en een stuk minder warm dan de andere dagen. Toch hebben we buiten ontbeten. We reden vandaag over de voormalige E3, een erg rustige, maar goede weg, parallel aan de huidige E3. De wind was intussen gedraaid naar het westen, zodat we hem weer schuin tegen hadden.

Omdat het behoorlijk fris bleef pauzeerden we vandaag voor de tweede keer in de camper, waar Bert had gezorgd voor warme pannenkoeken met spek en de gebruikelijke soep. We moesten nog 20 km fietsen naar de ferry die ons naar Helsingør in Denemarken zou brengen.

Na een korte boottocht arriveerden we in Denemarken waar we nog zo'n 15 km voor de boeg hadden tot de camping. Terwijl André op zijn Garmin keek, zag hij een stoeprand over het hoofd met als gevolg een valpartij. Aangezien hij achteraan reed had dat voor de anderen geen nadelige gevolgen. André had een behoorlijke schaafwond op zijn bil en een kapotte broek. Verder viel te mee en kon hij de rit afmaken. Na 108 km te hebben gefietst bereikten we onze camping, Nivå Camping. Op het menu stonden naast soep nieuwe aardappelen met bloemkool en gehaktballen.

Omdat Piet de groep morgen gaat verlaten, ging hij op het station, slechts 15 minuten lopen vanaf de camping, alvast een ticket kopen voor de trein naar Kopenhagen.

Dag 16: 9-06-2016.

Piet is om 5.00 uur opgestaan en is om 6.30 vertrokken richting station, uitgezwaaid door de achterblijvers, die hem goede reis en sterkte wensden. Hij ging vanuit Kopenhagen vliegen naar Charleroi en treinen naar Maastricht, waar hij door Jeanne zou worden opgehaald. De reis is voor spoedig verlopen.

De fietsroute voerde langs de kust richting Kopenhagen. De gps-kaart van de stad stond helaas niet goed in de Garmin, de route gelukkig wel. Desondanks werd de beroemde zeemeermin van Kopenhagen gevonden. Daar was het druk met Chinezen die allemaal op de foto wilden. Willie, Gerrit en André maakten ook een foto met de zeemeermin.

Bij de pauze in Greve ontmoetten we een Deen die graag foto's van ons wilde maken. Bert had gezorgd voor gegrilde worstjes en soep. In de loop van de middag werd er nog een keer gestopt bij een supermarkt voor een blikje cola en een stuk Deens gebak. Na 25 km fietsen bereikten we de camping in Feddet, een mooie grote camping. Op het terras hebben we 2 halve liters Heineken gedronken en een frietje gegeten. Willie zorgde weer voor de was en Bert voor de macaroni. 's-Avonds hebben we nog jeu de boules gespeeld op het pad totdat het donker was.

Dag 17: 10-06-2016.

Toen we wakker werden raasde de wind al door de bomen. Al voor 8.30 uur waren we op weg. We moesten weer over de brug van Vordingborg naar Orehoved met een lengte van 3 km.

De krachtige wind kwam van rechts, zodat het moeilijk was om de fiets recht te houden. Bert stond met de camper in Guldborg bij een supermarkt. Vandaar was het nog 40 km fietsen naar de haven van Rodbyhavn. We kregen nog net een paar regendruppels voordat we er waren. Bert stond al te wachten bij de haven en we konden meteen aan boord om 13.15 uur. Drie kwartier later waren we in Puttgarden, Duitsland. De camping lag op slechts 1 km van de haven. Omdat het er nogal waaide maakten we met de grondzeilen een windscherm. 's-Avonds hebben we in de kantine naar de opening van het EK voetbal gekeken. Bert had zijn beste kleren aangetrokken, hetgeen van Gerrit de opmerking ontlokte: "Wa bende skôn, Bert, moete naor de meid?" Wat bleek: Bert had de kleren van Gerrit aan gedaan, zonder dat hij er zelf erg in had.

Dag 18: 11-06-2016.

Om 8.20 uur zaten we al op de fiets. Omdat de geplande weg ons iets te breed leek, zijn we afgeslagen naar Burg auf Fehmarn en reden we over secundaire wegen naar de brug richting Heiligenhafen. De weg veranderde in een grindpad omhoog naar een heel smal fietspad over de brug. Tijdens de plaspauze bij een hoge toren hebben we een praatje gemaakt met een Duitse fietser die een sigaretje rookte. Maar zijn benen waren wel geschoren!

De lunchpauze was in Neustadt in Holstein, waar het gezellig druk was aan de haven. Tijdens het eten besloten we in verband met de weersverwachting de tocht van vandaag met 30 km te verlengen tot in Nahe. Er volgde echter nog een wegomlegging, omdat de spoorbrug werd gerepareerd. We hadden weliswaar de wind in de rug, maar de fietspaden waren zeer slecht.

Op de camping aangekomen heeft Willie de was weer verzorgd en hebben we gegeten bij de Griek. Daarna hebben we nog voetbal gekeken Engeland – Rusland en tijdens de pauze afgerekend. De avond hebben we besloten in de camper.

Dag 19: 12-06-2016.

Vannacht heeft het wat geregend. Na het ontbijt en het opruimen vetrokken we richting Hamburg. Het regende af en toe, maar het viel alleszins mee. Wel was het met 14°C erg fris. De route door Hamburg verliep redelijk voorspoedig, ondanks de vele wegwerkzaamheden en omleidingen. We fietsten over een hoge brug over de rivier de Elbe.

De pauze was in Apensen op de parkeerplaats bij de Aldi. Bert had met zijn camper wel 3 keer moeten verkassen, omdat wij hem niet konden vinden, of omdat hij niet langs de route stond.

Daarna richting Bremen. Het was intussen droog geworden en we hadden de wind in de rug. In Kirchtimke zijn we even gestopt voor koffie met gebak.

In Bremen kwamen we op een mooie camping, Hanse Camping. Na het gezamenlijk eten koken, eten en afwassen hebben we in het restaurant nog voetballen gekeken Duitsland – Oekraïne. Daarna de dag afgesloten in de camper.

Dag 20: 13-06-2016.

Vannacht heeft het opnieuw geregend. Om 8.45 uur op de fiets. Door Bremen verliep de tocht voorspoedig. Voor de pauze in Wardenburg hadden we nog een kwartiertje regen. Na de pauze fietsten we weer in de korte mouwen en was het prima fietsweer. Ongeveer 10 km voor de eindbestemming hebben we nog koffie met gebak genomen om Bert de gelegenheid te geven om op de camping te komen. Bij aankomst op de camping hebben we een praatje gemaakt met een Helmonder. Nadat we een half uur op de camping waren brak er een onweer los met een heuse hoosbui. Dus ook vandaag weer geluk gehad met het weer.

Dag 21: 14-06-2016.

Vandaag zouden we weer terugkeren in Nederland. Maar voor het zover was kwam Piet onze groep weer versterken. Hij was al op de pauzeplaats in Wietmarschen aanwezig toen de rest daar arriveerde. Hij was op zijn gewone fiets vanuit Almelo naar de pauzeplaats gereden. Aangekomen bij de camper de racefiets van de fietsendrager gepakt en zijn gewone fiets erop gezet. Daarna omkleden en wachten op de mannen die om 11.10 uur arriveerden. Het was voor allen een goed weerzien.

Na de pauze hebben we nog even geschuild voor een regenbui in een bushokje. Meteen daarna, vlak voor de grens lekke band voor Piet. Bij Ootmarsum zijn we de grens met Nederland gepasseerd. Omdat er diverse buien in de lucht hingen, zijn we in een ruk doorgereden naar de camping in Delden. Bert had weer een prima plek uitgezocht vlak bij de was- en douchegelegenheid. Meteen toen we bij de camper waren aangekomen viel er een flinke regenbui, maar hier hadden we gelukkig geen last meer van.

Onderweg was Gerrit nog bij een apotheek binnen gegaan, omdat hij last had van een soort ontsteking in zijn mond. Hierdoor kon hij moeilijk slikken, wat problemen geeft met eten.

Omdat het geen wasdag was heeft Willie alle fietsen maar even gepoetst en gesmeerd en heeft Piet zijn achterband vervangen.

Bert kookte zijn laatste warme maaltijd. Ondanks dat het kliekjesdag was, lieten wij het ons wederom goed smaken.

Vanavond zou ook de laatste partij jeu de boules gespeeld worden. Vermeldenswaard hierbij is de uitslag van de allerlaatste partij: magiër André en tovenaars Bert tegen Willie en Piet: 2 – 13!!

Dag 22: 15-06-2016.

Laatste dag, laatste ontbijt (in het zonnetje), laatste keer tenten opruimen. Alle handelingen voor de laatste keer na een prachtige vakantie-tocht, die door André voortreffelijk is voorbereid.

De laatste rit voerde ons van Delden via Nijmegen naar Zijtaart over een afstand van 150 km.

Na 40 km hebben we in Hengelo (Gld) geschuild voor een regenbui en koffiegedronken bij Jansen & Jansen. Bert had de camper geparkeerd in Hummelo en had gezorgd voor gesmeerde broodjes en voor Gerrit speciaal soep met vla.

De 2^e stop was bij Hedwig en Joep in Nijmegen. Daar werden we hartelijk verwelkomd door Floris en Anna en Joep had gezorgd voor knakworstjes en broodjes.

Daarna verder richting Zijtaart. In de buurt van Volkel zagen we de bui al hangen: we zouden Zijtaart niet droog bereiken. In Erp begon het te regenen, maar omdat de koppen op huis aan stonden, besloten we door te fietsen.

In Keldonk stond Bert ons op te wachten, zodat we gezamenlijk onze tocht zouden beëindigen.

Na elkaar bedankt te hebben voor de fijne tijd, de goede samenwerking en de ontstane kameraadschap reden we op één lijn over de finish voor het huis van Els en Willie. Daar werden we opgewacht door onze vrouwen. Els en Marjo hadden gezorgd voor taart en koffie. Nadat Bert bij iedereen thuis de spullen had afgeleverd hebben we de vakantie 's-avonds afgesloten bij Eethuis de Reiger.

André, Gerrit, Willie en Bert, heel hartelijk bedankt voor de fijne tijd, de samenwerking en de kameraadschap.

Piet.

Rabobank

***MRT* ENGINES[®]**

**machinaal timmerbedrijf
van der linden bv**

www.vdlindenveghel.nl 0413-36 64 90